

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ต้องการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ว่า นักเรียนที่มีทั้งความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์สูง มีความสามารถในการอ่านสูงด้วย

เพื่อบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นเอง ประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 ชุด คือ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือก 4 คำตอบ นำแบบทดสอบดังกล่าวไปทดสอบนักเรียนหญิง จำนวน 480 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2516 ในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน เมื่อตรวจข้อสอบและให้คะแนนเสร็จแล้ว เลือกกระดาษคำตอบที่สมบูรณ์ไว้ 370 ชุด นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยใช้สูตรของ คูเกอร์ ริชาร์ดสันที่ 21 ผลปรากฏว่า แบบทดสอบไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่าน มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ 0.856, 0.86 และ 0.71 ตามลำดับ ต่อจากนั้นหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนไวยากรณ์กับคะแนนการอ่าน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคำศัพท์กับคะแนนการอ่าน โดยอาศัยตารางการกระจาย ใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่าน และดูผลการทำนายความสามารถในการอ่านด้วยคะแนนไวยากรณ์ร่วมกับคะแนนคำศัพท์ จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนไวยากรณ์และการอ่าน, คะแนนคำศัพท์และการอ่าน และคะแนนไวยากรณ์และคำศัพท์ มาคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าได้ผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

5.1.1 ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และความสามารถในการอ่าน มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสหสัมพันธ์ 0.49 แสดงว่านักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจ ไวยากรณ์สูง จะมีความสามารถในการอ่านสูงด้วย

5.1.2 ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และความสามารถในการอ่าน มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสหสัมพันธ์ 0.497 แสดงว่า นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจ คำศัพท์สูง จะมีความสามารถในการอ่านสูงด้วย

5.1.3 ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ 0.535 แสดงว่า ทั้งความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์และความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ร่วมกันทำนายความสามารถในการอ่านได้

จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ เป็นองค์ ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านมาก ทั้งนี้ในการที่จะสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ผู้สอนควร จะสอนไวยากรณ์และคำศัพท์ให้สัมพันธ์กับการสอนอ่าน เพราะองค์ประกอบทั้งสองจะช่วยส่งเสริม ความสามารถในการอ่านของนักเรียน อนึ่ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนไวยากรณ์และการอ่าน กับ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคำศัพท์และการอ่านมีค่าใกล้เคียงกันมาก แสดงว่าองค์ประกอบ ทั้งสองมีความสำคัญต่อการอ่านเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ในการสอนอ่าน ผู้สอนจึงควรเน้นทั้งความรู้ความ เข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ด้วย

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ถาวร สุงนกช¹ และ สุทธิธรรม ชาตะสิงห์² ซึ่งศึกษาพบว่าความสามารถในการเรียนไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่านเอาความของนักเรียนในระดับ

¹ถาวร สุงนกช, เรื่องเดิม

²สุทธิธรรม ชาตะสิงห์, เรื่องเดิม

วิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ โดยเฉพาะ ถาวร สุงกงช³ พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนไวยากรณ์และคะแนนการอ่านเอาความเท่ากับ 0.45 และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคำศัพท์และคะแนนการอ่านเอาความเท่ากับ 0.40 ซึ่งใกล้เคียงกับผลการวิจัยเรื่องนี้มาก

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 สำหรับครู

เนื่องจากความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ครูควรจะสอนไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่านให้เกี่ยวข้องกัน และควรเน้นความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ให้เท่าเทียมกับความเข้าใจในการอ่านด้วย ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านครูควรจะสอนโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนก่อน

5.2.2 สำหรับการวิจัยต่อไป

5.2.2.1 ควรศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ในทุกระดับการศึกษา โดยใช้ตัวอย่างประชากรจากหลาย ๆ แห่ง เช่น ใช้ตัวอย่างประชากรทั้งหญิงและชายในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล ทั้งในกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาค ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบว่าผลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวจะแตกต่างจากผลการศึกษารั้งนี้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะ เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

5.2.2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของภาษาและทักษะของการใช้ภาษาอื่น ๆ เช่น ไวยากรณ์และคำศัพท์กับการเขียน ไวยากรณ์และคำศัพท์กับการฟัง เป็นต้น โดยศึกษาจากนักเรียนในระดับเดียวกันนี้หรือระดับอื่นว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใด

³ถาวร สุงกงช, เรื่องเดิม.

5.2.2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะต่าง ๆ ในการใช้ภาษา เช่น การเขียนกับการอ่าน การฟังกับการอ่าน เป็นต้น

5.2.2.4 ควรศึกษาว่าถ้านักเรียนมีทั้งความรู้ความเข้าใจทั้งไวยากรณ์และคำศัพท์ดี จะมีความสามารถในการอ่านดีกว่ามีความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์หรือคำศัพท์แต่เพียงอย่างเดียวดี หรือไม่

5.2.2.5 ในการทดลองใช้แบบทดสอบหรือทดสอบจริง ควรทำในภาคกลางหรือต้นภาคปลายของการศึกษา เพราะการทดสอบนักเรียนขณะใกล้เวลาสอบได้ นอกจากจะเป็นการรบกวนครูและนักเรียนแล้ว ยังอาจไม่ได้รับความสะดวกและความร่วมมือในการทดสอบดีเท่าที่ควร และอาจทำให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

คุนยวิทย์ทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย